



2012:44

Interpellation av Kaj Nordquist (S) om det är skolborgarrådet eller barn med särskilda behov som har ansvar för skolrotelns budget?

Dnr 322-1600/2012

Är det skolborgarrådet eller barn med särskilda behov som har ansvar för skolrotelns budget?

Utifrån pressuppgifter den 18 oktober 2012 vill jag fråga skolborgarrådet om skälen för en sänkning om 25 procent av stöd till elever med särskilda behov i Stockholm.

Skolborgarrådet Lotta Edholm påpekar att sänkningen är tillfällig och endast omfattar de sista tre månaderna under 2012. Tjänstemän ska utreda hur stödet ska se ut i fortsättningen. Ändå framstår en omedelbar sänkt ersättning till barn med särskilda behov som en tämligen brutal politik.

Det handlar här om barn med neuropsykiska störningar, alltså Aspberger, adhd, add eller andra psykiska funktionsnedsättningar.

Skälet för sänkningen anges enligt DN vara att antalet barn med särskilda behov har blivit fler än beräknat. Skolborgarrådet har kommenterat i samma tidning att skolor bör lägga budgetar som tar höjd för oförutsedda händelser.

Det framstår som synnerligen besynnerligt att det är de enskilda skolorna som får sina ramar fastslagna av utbildningsförvaltningen som ska ha en beredskap i sina budgetar, men inte staden centralt? Som bekant har staden en något större budget än enskilda skolor eller elever med särskilda behov. Stadens budget kan med fördel användas för att göra lämpliga omfördelningar utifrån politiska principer. Så sent som för litet drygt fyra månader sedan, den 12 juni i år, meddelade alliansen att staden gör ett överskott som är 1015 miljoner större än beräknat under 2012. Alltså inte ett överskott på en miljard, utan en miljard mer än beräknat. 162 miljoner kronor av denna oväntade miljard fördelades till olika projekt, medan åttiofyra procent istället återfördes till stadens reserv. Hade det inte varit rimligt att använda den mycket lilla del av det oväntat stora överskottet till att täcka kostnaderna för de skolor som har fler barn med särskilda behov?

En grundläggande princip för en stad i världsklass är att inte behandla sina svagaste medborgare illa. Då visar man att utfästelser om allas lika värde är tomt prat.

1. Mot bakgrund av det ovanstående vill jag fråga skolborgarrådet:
2. Ska Edholms beslut tydas som en ny princip inom skolroteln där ersättningar kan sänkas med 25 procent utan förvarning för de tre sista månaderna under året, eller gäller den endast för skolor som har många barn med särskilda behov?
3. Varför valde alliansen att sänka ersättningen till dessa skolor istället för att använda den lilla del av det oväntade överskottet för 2012 som hade krävts för att täcka kostnaderna?

Stockholm den 5 november 2012

Kaj Nordquist (S)